

[Finansministeren.]

jo ikke mindst dette Forhold, der virker saa tyngende paa den danske Valuta i dette Øjeblik. Det ærede Medlems Parti har et meget stort Ansvar for den Tynge, den udenlandske Gæld i Øjeblikket lægger paa vore finansielle og valutariske Forhold.

Jeg har saa kun en Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), som henviste til, at der i de sidste Dage er fremkommet en Henvendelse angaaende Beskatningen paa Indførselen af Ræveskind fra Færøerne. Forholdet er jo i dette Øjeblik det, at Færøerne og det øvrige Kongerige toldmæssigt set ikke udgør en Enhed, men at der betales Told i visse Tilfælde for Varer, der indføres fra Færøerne, ligesom der omvendt paa Færøerne til Gavn for de færøske Finansier betales Told for indførte Varer fra det øvrige Kongerige. Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang der bør ske Ændringer i dette Forhold, er naturligvis til Overvejelse i Skattekommissionen; derunder vil ogsaa det specielle Forhold, her er nævnt, blive behandlet. I Øjeblikket kan jeg ikke sige mere om den Ting.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Det ærede Medlem Hr. Brøsen har under Forhandlingerne her inddraget ogsaa den Forespørgsel, som Partiet Venstre har stillet vedrørende Arbejdsløshed og Beskæftigelse og det, der fra Regeringens Side er gjort for at komme Befolkningen til Hjælp, og lige som Statsministeren finder jeg det derfor rigtigt under Finanslovforhandlingerne at gøre nogle Bemærkninger i den Anledning.

Fra Oppositionens Side er der almindelig Tilbøjelighed til at karakterisere hele den økonomiske Udvikling i Danmark fra 1930 indtil nu ved Hjælp af Arbejdsløshedstallet. Jeg har adskillige Gange her i Salen paavist, at en saadan Anvendelse af Arbejdsløshedstallet er helt igennem misvisende og usaglig, og at denne Benyttelse af Tallet kun kan have det politiske Formaal at give Befolkningen et usandt Billede af Tilstanden i vort Land. Trods alt, hvad jeg i den Henseende har sagt, har jeg ikke nogen Tiltro til, at Oppositionen vil undlade Misbruget af Arbejdsløshedstallet, men for paa ny at give dette høje Ting en mere saglig Redegørelse for, hvordan det hele hænger sammen, ogsaa beskæftigelsesmæssigt set, vil jeg gerne her gaa lidt nærmere ind paa Arbejdsløshedstallet og Aarsagen til Stigningen i Tallet. Først naar man bliver klar over det, er man nemlig i Stand til at bedømme, om Arbejdsløshedstallet

kan benyttes ved en virkelig sandfærdig Vurdering af den økonomiske Udvikling.

Arbejdsløshedstallet omfatter som bekendt baade de arbejdsløse, der er Medlemmer af Arbejdsløshedsforsikringen, og dem, der er personlig tilmeldt. Jeg skal straks gøre opmærksom paa, at i 1929—30 udgjorde Antallet af personligt tilmeldte gennemsnitlig ca. 1 500 om Aaret, i 1937 var Antallet steget til 12 900 og i 1938 til 14 300. Det, der altsaa er sket, er, at der er inddraget under Kontrollen en Mængde, der tidligere ikke har været inddraget derunder. Før November 1931 bestod de 1 500 personligt tilmeldte i og for sig kun af Rengøringskoner og andre tilsvarende arbejdende Mennesker i København. For Købstædernes Vedkommende var der praktisk talt ingen Kontrol med de uorganiserede, og vi har jo set det bedste Bevis for, hvordan Forholdene i Virkeligheden var, hvor mange skjulte ukontrollerede arbejdsløse der var under Ministeriet Madsen-Mygdal, derved, at da vi fik gennemført Loven af 19. Oktober 1931 om midlertidig Hjælp til arbejdsløse, og denne Lov stillede som Betingelse for at oppebære Hjælp ogsaa for uorganiseredes Vedkommende, at man skulde være tilmeldt et offentligt Anvisningskontor, saa tilmeldte der sig i Løbet af 5 Uger 17 500 nye uorganiserede. Det vil sige, at Antallet af officielt kontrollerede arbejdsløse uorganiserede i Løbet af 5 Uger steg fra 1 500 til 19 000, og der er formentlig ikke et eneste Medlem af de ærede Oppositionspartier, der vil forsøge at bilde hverken dette høje Tings Medlemmer eller Vælgerne eller mig ind, at der i Løbet af disse 5 Uger skete en saadan Revolution i Danmarks økonomiske Forhold, at det kunde bevirke en Stigning i Antallet af uorganiserede arbejdsløse, der var berettigede til at faa den Understøttelse, som denne Lov gav Adgang til, fra 1 500 til 19 000.

Men det er et af de bedste Beviser for, hvor lidt man havde gjort under Madsen-Mygdals Regering, det, at der blot paa dette ene Omraade var saa mange, mange Tusinde, der faktisk ogsaa var arbejdsløse under Ministeriet Madsen-Mygdal i 1929, men ingen Understøttelse fik ud over Fattighjælp, ingen Kontrol gik til og derfor overhovedet ikke blev talt med i Arbejdsløshedstallet.

Nu er der jo efterhaanden sket en Udvikling, og det er i hvert Fald givet, at i Øjeblikket maa man regne med, at det gælder for mindst 10 000 af de personligt tilmeldte, der findes i Øjeblikket, at det ikke er Folk, som er gledet ud af Organisationerne, men er en Gruppe Mennesker, man ikke tid-